

ROMANIA
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA PENALĂ

Decizia nr.2679

Dosar nr. /2003

Sedința publică din 18 mai 2004

Completul compus din:

V	C	P	- Președinte
T	G		- Judecător
C	J		- Judecător

Magistrat asistent	:	V	G
Procuror	:	R	I

S-a luat în examinare recursul declarat de inculpatul M împotriva deciziei penale nr.402 din 4 noiembrie 2003 a Curții de Apel Iași.

S-a prezentat inculpatul, asistat de avocat G apărător ales.

A lipsit intimata parte vătămată.

Procedura de citare a fost îndeplinită.

Apărătorul inculpatului a solicitat admiterea recusului, casarea deciziei atacate și rejudecând, menținerea soluției pronunțată de instanța de fond.

Procurorul a pus concluzii de respingere a recursului ca nefondat.

Inculpatul, în ultimul cuvânt, a declarat că este nevinovat.

CURTEA

Asupra recursului de față:

În baza lucrărilor din dosar, constată următoarele:

Prin sentința penală nr.760 din 19 decembrie 2002 a Tribunalului Iași, inculpatul M _____ (

_____) a fost achitat pentru săvârșirea complicității la infracțiunea de tâlhărie, prevăzută de art.26 raportat la art.-21¹ lit.a alin.2¹ lit.a, b, c C.pen., în temeiul art.11 pct.2 lit.a raportat la art.10 lit.c C.proc.pen.

În baza art.350 C.proc.pen. s-a dispus punerea de îndată în libertate a inculpatului de sub puterea mandatului de arestare preventivă nr.188 din 30 aprilie 2002 emis de Parchetul de pe lângă Tribunalul Iași.

În baza art.88 C.pen. s-a constatat că inculpatul a fost reținut și arestat preventiv de la 27 aprilie 2002, la zi.

Prin aceeași hotărâre judecătorească, inculpații G.

și D au fost condamnați la pedeapsa de 6 ani și 6 luni închisoare și, respectiv, 5 ani și 4 luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de tâlhărie prevăzută de art.211 alin.2 lit.a, alin.2¹ lit.a, b, c C.pen., cu aplicarea art.74 lit.c și 76 lit.b C.pen.

Pentru a pronunța această sentință, instanța de fond a reținut în fapt, următoarele:

În ziua de 18 aprilie 2002, inculpații G și D s-au deplasat la apartamentul părții vătămate D, cu intenția de a sustrage bunuri de valoare.

Inculpatul G a pulverizat spray lacrimogen peste fața părții vătămate și apoi a imobilizat-o, timp în care inculpatul D a căutat bunuri, sustrăgând un portmoneu cu suma de 1.400.000 lei, o verighetă și un inel din aur.

Inculpatul G a sustras cerceii pe care partea vătămată îi purta.

Prejudiciul cauzat în valoare de 5.000.000 lei a fost recuperat în natură.

Participația inculpatului M în calitate de complice la săvârșirea infracțiunii de tâlhărie, astfel cum s-a reținut în actul de trimitere în judecată, a fost exclusă pe baza declarațiilor inculpaților G și D care, cu excepția declarațiilor inițiale, au negat, atât în fața procurorului, cât și în faza cercetării judecătorești orice implicare a acestuia.

Inculpatul M și-a construit un alibi, dovedind că în ziua de 18 aprilie 2002 s-a aflat în locuința prietenei sale, martora A, unde a fost văzut și de alți martori.

S-a mai reținut că, inițial, partea vătămată a relatat doar despre prezența a doi bărbați, semnalmente inculpatului G fiind comune cu ale inculpatului M, iar procedura reconstituirii faptei și recunoașterii din grup a acestui din urmă inculpat a fost afectată de vicii care fac irelevant rezultatul obținut.

Împotriva acestei decizii au declarat recurs Parchetul de pe lângă Tribunalul Iași și inculpații G și D.

Parchetul de pe lângă Tribunalul Iași a criticat soluția instanței de fond de achitare a inculpatului M, ca fiind nelegală și netemeinică.

S-a învederat și împrejurarea că, în mod nelegal s-a dispus confiscarea spray-ului lacrimogen în baza art.118 lit.b C.pen., deoarece bunul nu mai există.

Inculpații apelanți au solicitat reducerea cuantumului pedepselor aplicate.

Curtea de Apel Iași, prin decizia penală nr.402 din 4 noiembrie 2003, a admis apelul Parchetului de pe lângă Tribunalul Iași, a desființat în parte

sentința instanței de fond și a dispus condamnarea inculpatului M pentru săvârșirea infracțiunii prevăzută de art.26 raportat la art.211 lit.a alin.2¹ lit.a, b, c C.pen., cu aplicarea art.74, 76 C.pen.

S-a făcut aplicarea art.71, 64 C.pen.

Perioada arestării preventive de la 27 aprilie 2002 la 19 decembrie 2002 a fost computată din durata pedepsei aplicate.

Dispozițiile privind achitarea inculpatului M și confiscarea spray-ului lacrimogen de la inculpații G și D, în baza art.118 lit.b C.pen., au fost înlăturate.

Celelalte dispoziții ale sentinței au fost menținute.

Apelurile declarate de inculpații G și D au fost respinse ca nefondate.

S-a dispus menținerea stării de arest a inculpaților, iar în baza art.88 C.pen. s-a dedus din pedepsele aplicare durata arestării preventive de la 19 decembrie 2002, la zi.

Inculpații apelanți au fost obligați la plata cheltuielilor judiciare către stat, în sumă de câte 300.000 lei fiecare.

Instanța de control judiciar a reținut că toate probele coroborate dovedesc vinovăția inculpatului M, activitatea materială infracțională a acestuia de a oferi sprijin coinculpaților G

și D prin înțelegerea prealabilă, prezența la locul faptei, asigurarea pazei în timp ce ceilalți făptuitori operau, părăsirea locului faptei împreună cu aceștia, cu bunurile sustrate asupra lor.

Recursul declarat de inculpatul M împotriva acestei decizii este întemeiat pe dispozițiile art.385⁹ alin.1 pct.17¹ și 18 C.proc.pen.

Recurentul inculpat critică decizia Curții de Apel Iași pentru nelegalitate și netemeinicie, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești atacate și menținerea sentinței pronunțată de instanța de fond.

Recursul este nefondat.

Din analiza materialului probator administrat în cauză rezultă că instanța de apel a reținut în mod just vinovăția inculpatului M

și participarea acestuia, în calitate de complice, la săvârșirea infracțiunii de tâlhărie a cărei victimă a fost partea vătămată D

Probatoriul a fost corect interpretat și coroborat de instanța de control judiciar, avându-se în vedere toate împrejurările și datele care converg spre o competentă și reală stabilire a situației de fapt și a activității infracționale desfășurate de fiecare inculpat în parte.

Informațiile despre starea materială a părții vătămate și ideea depozitării acesteia de bunurile de valoare i-a aparținut inculpatului M (a se vedea declarația martorului B - fila 63 dosar urmărire penală).

Participarea inculpatului M este dovedită și de declarațiile coinculpaților G și D

care au relatat în amănunt activitatea desfășurată de acesta, atât cu ocazia audierii lor de către organele de poliție, cât și de procuror; revenirea asupra acestor declarații a avut loc cu ocazia prezentării materialului de urmărire penală și nu a fost motivată în mod plauzibil.

De altfel, martorele J și V i-au auzit pe susnumiți, cu ocazia efectuării reconstituirii faptei, spunând că, împreună cu ei a participat și inculpatul M (filele 49, 50 dosar urmărire penală).

Partea vătămată D l-a recunoscut din grup pe recurentul inculpat ca fiind unul dintre participanții la săvârșirea faptei, iar martorii asistenți ai acestui act de procedură penală – D și B au confirmat identificare fără ezitare a acestuia.

Declarațiile martorilor D D și raportul organelor de poliție din 21 iunie 2002 (filele 54-55, 69, 80-82 dosar urmărire penală) contribuie la fixarea elementelor privind participația inculpatului M la săvârșirea faptei și la înlăturarea apărărilor pro-cauza formulate de acesta.

Declarațiile martorilor propuși în apărare de recurentul inculpat au fost în mod corect înlăturate de instanța de apel ca vădit nesincere sau neconvingătoare, venite doar să creeze un alibi pe baza căruia M

să se sustragă răspunderii penale. Așa fiind, Înalta Curte de Casație și Justiție constată că instanța de apel a dispus în mod întemeiat condamnarea inculpatului M, neexistând motive pentru achitarea acestuia.

Pentru aceste considerente și constatând din oficiu că nu există alte motive de casare, Curtea urmează să respingă ca nefondat, recursul inculpatului.

Timpul arestării preventive se va deduce din pedeapsa aplicată de la 27 aprilie 2002 la 19 decembrie 2002.

Recurentul inculpat va fi obligat la plata cheltuielilor judiciare către stat.

Văzând dispozițiile art.385¹⁵ pct.1 lit.b C.proc.pen., art.385¹⁷ alin.4 C.proc.pen., art.88 C.pen., art.192 alin.2 C.proc.pen.;

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:**

Respinge, ca nefondat, recursul declarat de inculpatul M împotriva deciziei penale nr.402 din 4 noiembrie 2003 a Curții de Apel Iași.

Deduce din pedeapsa aplicată inculpatului durata arestării preventive de la 27 aprilie 2002 la 19 decembrie 2002.

Obligă recurentul inculpat la plata cheltuielilor judiciare către stat în sumă de 1.200.000 lei.

Definitivă.

Pronunțată, în ședință publică, azi 18 mai 2004.

LumeaJustitiei.ro